

SISTEMUL DE REFERINȚĂ ANMCS, RESPONSABILITATE ȘI SIGURANȚĂ ÎN CARANTINĂ LA SANATORIUL BALNEAR ȘI DE RECUPERARE TECHIRGHIOI

2020 este, fără doar și poate, un an pe care ni-l vom aminti multă vreme de acum înainte. Este anul în care toate sistemele medicale din lume au fost puse la grea încercare de virusul SARS-COV-2 și din păcate, încă nu reușim să vedem luminița de la capătul tunelului în acest context epidemiologic.

Sloganul de anul acesta, *Personal medical în siguranță, pacienți în siguranță!* ales de către Organizația Mondială a Sănătății pentru a marca Ziua Mondială a Siguranței Pacientului scoate în evidență provocările cu care se confruntă personalul medical în general și anul acesta în special când, din păcate, stresul și epuizarea împreună cu celelalte riscuri deja existente au făcut echipă împotriva celor care se luptă să salveze vieți.

Mai este un aspect pe care acest slogan îl subliniază, acela al importanței mediului de lucru și faptul că pacienții sunt în siguranță atât timp cât personalul medical este în siguranță, iar acest lucru poate fi realizat numai cu norme bine stabilite, adoptate la nivel de fiecare spital, de tipul celor pe care ANMCS reușește de ceva vreme să le implementeze la nivel național.

Astăzi, aș dori să împărtășesc cu dumneavoastră cât mai mult din experiența trăită în cadrul Sanatoriului Balnear și de Recuperare Techirghiol în perioada în care acesta a fost numit drept centru de carantină instituționalizată. Voi puncta cele mai dificile momente, cum am găsit soluții în situație de criză, care a fost atitudinea personalului și cât de mult ne-a ajutat buna organizare astfel încât angajații instituției, să rămână în siguranță.

Schimbarea temporară a Sanatoriului Balnear și de Recuperare Techirghiol din bază de tratament în centru de carantină odată cu declanșarea stării de urgență a venit ca o adevărată provocare pe care ne-am asumat-o încă de la început. Cu un personal cu experiență, pus în slujba celor suferinzi de atâta timp, am știut că putem fi și de această dată alături de cei aflați la nevoie, în momente în care incertitudinea, teama, nesiguranța, erau cele mai intense trăiri ale fiecăruia dintre noi.

Recunosc, la început am privit cu teamă spre această nouă etapă pe care urma să o parcurgem, aceea de a fi gazdă pentru cei care erau goniți spre casă din toată Europa de către acest virus atât de periculos. Fiecare dintre noi avea în minte imaginea celor dragi care ne așteptau acasă

și tot ce ne doream era să rămânem sănătoși. Dar printre ei puteau fi chiar ai noștri. Sau noi. Așa că fără a mai sta pe gânduri ne-am mobilizat și am pornit organizarea până în cele mai mici detalii.

Aflați în plin proces de reacreditare a sanatoriului, standardele pe care trebuia să le respectăm au fost extrem de clare și de prezente în toate acțiunile pe care le-am întreprins, motiv pentru care am reușit în doar 48 de ore să organizăm o cu totul altă activitate decât cea desfășurată în mod curent, o activitate total necunoscută, riscantă și care ne dădea fiori de teamă.

Noile activități au fost organizate facil cu ajutorul instrumentelor pe care ni le-a pus la dispoziție ANMCS-ul, ne-au ajutat foarte mult standardele deja implementate, și, în cea mai mare măsură modalitatea de comunicare electronică și prin afișe, deoarece condițiile epidemiologice și legislative nu permiteau ședințe. Primul lucru de care am avut grijă a fost să ne asigurăm că există întotdeauna stoc de echipamente de protecție pentru întreg personalul, în funcție de zona în care acesta își desfășura activitatea. Au fost nopți nedormite, sute de telefoane, iar compartimentul de achiziții a căutat în permanență furnizori. Am “alergat” pentru fiecare mască ce ne putea fi de folos atunci când se instaurase criza echipamentelor de protecție. Dar am reușit să asigurăm tot ceea ce era necesar, fără întrerupere.

Am reorganizat circuitele la nivel de instituție, împreună cu medicul epidemiolog, pentru evitarea oricărui contact cu acest virus. Am delimitat zona contaminată de cea decontaminată. Personalul care prelua persoanele ce urmau a fi carantinate utiliza echipament de protecție complet, format din vizieră, mască de protecție, combinezon, botoși, mănuși și respectau protocolul de echipare/dezechipare. Personalul care lucra în zona decontaminată, avea în permanență halat de unică utilizare, capelină, mănuși, mască de protecție. În plus, covorașele cu soluție dezinfectantă existau la intrările principale ale unității înainte de declanșarea stării de urgență.

Am realizat un plan de prevenție împotriva răspândirii infecției cu virusul SARS-COV-2, anexat ulterior la planul strategic, am realizat proceduri operaționale (54 de proceduri operaționale), diseminate pe intranet către toate persoanele vizate, pentru ca fiecare să cunoască ceea ce are de făcut, având în vedere situația nouă cu care ne confruntăm. Totodată, au fost modificate atribuțiile și programul de lucru pentru majoritatea angajaților, mai ales că activitatea se desfășura preponderent nocturn. Au fost necesare detașări masive de personal către compartimentul IAAM, deoarece această activitate era preponderentă pentru siguranța noastră. Am anulat organizarea ședințelor și pentru toate anunțurile importante am apelat la sistemul de

afișaj electronic de la nivelul sanatoriului. Activitățile din zona contaminată erau monitorizate video, iar o persoană din conducere urmărea permanent tabloul de bord cu imaginile captate și coordona intrarea și ieșirea pe circuite cu ajutorul stațiilor radio, astfel încât să nu fie incidente de contaminare sau de intersectare curat-murdar. Fiecare persoană din interiorul zonei contaminate era ghidată prin stație spre ieșire unde era așteptată de echipa de decontaminare unde primea asistență la dezbrăcare și ajutor la dezinfecție, inițial manual, apoi cu ajutorul tunelurilor de decontaminare.

Într-un timp record am pregătit toate spațiile de cazare disponibile pentru cei care urmau a fi repatriați din întreaga Europă, respectând ordonanțele militare întocmai. Conform standardelor ANMCS, în fiecare cameră a existat un dispenser cu soluție dezinfectantă din lista celor aprobate de către Ministerul Sănătății la care aveau în permanență acces persoanele carantinate. Pe toate holurile instituției, din zona decontaminată, se regăseau dispenserele cu soluție dezinfectantă pentru întreg personalul. Mai mult, personalul auxiliar responsabil cu ceea ce înseamnă curățenia dezinfecta în permanență tot ceea ce înseamnă suprafețe, iar microaeroflora era dezinfectată înainte de fiecare intrare în zona contaminată, prin nebulizare.

Pe 23 martie au ajuns la noi primele persoane, sosite din zonele roșii ale Italiei, pe aeroportul Mihail Kogălniceanu din Constanța. Acesta a fost începutul unui val de emoții pe care le-am trăit timp de mai bine de 4 luni. Ne-am dat seama că cei atât de huliți de mass-media pentru că îndrăznesc să revină în țară, erau mame, copii, studenți, bătrâni, tineri, oameni care tot ceea ce își doreau era să ajungă acasă la ei. Își doreau siguranță. Și ei erau speriați, epuizați, stingheri atunci când vedeau toate acele echipamente și tot ce reușeau să spună era „să nu vă fie frică de noi...”. Este greu de descris în cuvinte avalanșa de emoții trăite, mai ales în primele zile, o combinație de teamă, curaj, anxietate, bucurie

Empatie a devenit într-o clipită laitmotivul acelor zile inedite și am simțit curajul și emoțiile din privirile colegilor mei. Fiecare persoană a reprezentat o prioritate. Am fost extrem de atenți la nevoile medicale ale fiecăruia, le-au fost realizate fișe de observație, am implementat sistemul de telemedicină și personalul medical monitoriza zilnic starea de sănătate pentru a putea interveni imediat la apariția eventualelor simptome. În plus, le-a fost acordat ajutor în ceea ce privește medicația, având persoane cronice rămase fără tratament. Am acordat inclusiv suport kinetoterapeutic prin video, suport psihologic pentru persoane care aveau nevoie de recuperare medicală, dar și pentru un copil cu parapareză spastică care a reușit să facă primii pași, în carantină.

Grija cea mai mare a fost îndreptată, evident, către copii. Alessia, fetița care ne-a bucurat inimile cu desenele realizate de ea, dar și cu un mic filmuleț în care mulțumea pentru cadourile primite din partea angajaților, a fost așteptată la ieșirea din carantină cu tort și baloane, părăsind sanatoriul chiar de ziua ei. În plus, toți cei ce au aniversat ziua de naștere pe parcursul perioadei de carantină au primit tort și sampanie fără alcool, alături de câteva gânduri de bine care să le facă ziua mai frumoasă. S-a lucrat la foc continuu și s-au depus toate eforturile ca toți cei aflați în carantină să poată depăși mai ușor acele momente, iar angajații să fie și să se simtă în siguranță.

Am fost copleșiți de mesaje de mulțumire de pe rețelele sociale, pagina de Facebook a Sanatoriului Balnear și de Recuperare Techirghiol a devenit rapid un liant între angajați și cei aflați în carantină, dar și de la balcoanele camerelor, unde două doamne colege de cameră și-au sacrificat trusa de machiaj pentru a transmite într-un mod special mesajul “Vă mulțumim din suflet că ați avut grijă de noi”.

3 iulie a fost ultima zi în care Sanatoriul Balnear și de Recuperare Techirghiol a funcționat ca centru de carantină, fiind alături, timp de 4 luni, de aproape 1800 de persoane sosite din toate colțurile Europei. Pot spune sincer că depășim această etapă mai puternici, cu sentimentul unui colectiv și mai bine pregătit, care a dat dovadă de profesionalism și în situații dificile, un colectiv care a purtat un război și nu a pierdut nici un soldat.